

WÓJT GMINY PAPROTANIA

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PAPROTANIA

CZEŚĆ II - KIERUNKI

**Załącznik nr 1
do uchwały Nr XXIX/131/13
Rady Gminy Paprotnia
z dnia 27 czerwca 2013 r.**

WYKONAWCA

Biuro Usługowe „Anihal”

Sp. z o.o. w Siedlcach, ul. Kilińskiego 24

Zespół autorski:

Maria Wróbel – główny projektant

upr urb. 395/88, WA-235

Pelagia Pawlik

Karol Zalewski

Siedlce, czerwiec 2013 r.

Spis treści

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE	5
1. Informacje formalno-prawne	5
2. Obszar opracowania	5
3. Podstawa prawna	5
4. Dokumentacja Studium	6
I. CELE ROZWOJU GMINY	7
II. FUNKCJE GMINY.....	7
III. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	8
1. Struktura funkcjonalno przestrzenna	8
2. Główne kierunki rozwoju i przekształceń.....	9
IV. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	9
1. Informacje wstępne	9
2. Tereny rozwoju zabudowy.....	9
V. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	21
1. Obszary i obiekty prawnie chronione	21
2. Obszary proponowane do objęcia ochroną prawną	22
3. Ochrona korytarzy ekologicznych	22
4. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych	22
5. Ochrona gruntów leśnych	23
6. Ochrona gruntów rolnych	23
7. Ochrona złóż surowców mineralnych	23
8. Polityka przestrzenna gminy w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego	23
VI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	24
1. Obszary objęte ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków	24
2. Obiekty znajdujące się w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków	24

3. Obiekty i obszary proponowane do objęcia ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków	25
4. Strefy ochrony konserwatorskiej oraz warunki w poszczególnych strefach	25
VII.KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI	27
1. Układ drogowy	28
2. Komunikacja zbiorowa	29
3. Transport	29
4. Ruch pieszy	29
5. Ruch rowerowy	29
6. Miejsca parkingowe	29
7. Koordynacja polityki transportowej i rozwoju przestrzennego	30
VIII.KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	32
1. Kierunki rozwoju infrastruktury sanitarnej.....	32
2. Kierunki rozwoju elektroenergetyki	33
3. Telekomunikacja	38
IX.INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	39
X.INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM ...	39
XI.OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH.....	39
XII.OBSZARY DLA, KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	39
XIII.KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	40
1. Kształtowanie przestrzeni rolniczej	40
2. Zasady zagospodarowania terenów leśnych	41
3. Gospodarka łowiecka	43
XIV.OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	44
XV.OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	44

XVI.OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH	44
XVII.OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	44
XVIII.GRANICE TERENÓW ZAMKNIETYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	44
XIX.UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM GMINY PAPROTNIA.....	44 45

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE

1. Informacje formalno-prawne

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia zostało wykonane w Biurze Usługowym "ANIHAL" Sp. z o.o. w Siedlcach na podstawie:

- uchwały Rady Gminy w Paprotni Nr IX/31/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. o przystąpieniu do opracowania "Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia",
- umowy o dzieło z dnia 15 września 2011 r. zawartej pomiędzy Gminą Paprotnia a Biurem Usługowym " ANIHAL" Sp. z o.o. w Siedlcach.

2. Obszar opracowania

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia zostało opracowane w granicach administracyjnych z uwzględnieniem obszarów sąsiednich niezbędnych do analizy powiązań i uwarunkowań zewnętrznych gminy.

3. Podstawa prawna

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2012r. poz. 647 z późn. zm.), studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest dokumentem, w którym określona jest polityka przestrzenna gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Studium nie jest aktem prawa miejscowego ale ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Zakres studium w części tekstowej i graficznej określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233).

Niniejszy dokument planistyczny stanowi opracowanie ujednocicone, które w stosunku do dokumentu uchwalonego uchwałą XIX/110/00 r. Rady Gminy w Paprotni z dnia 23 listopada 2000 r. uwzględnia:

- zmiany uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, które nastąpiły po uchwaleniu ww. studium, zarówno o charakterze lokalnym, jak i wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych określonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego,

- zmiany ustaleń co do kierunków, wskaźników, zasad rozwoju zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia,
- zmiany zakresu i formy studium wynikające z wejścia w życie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- przepisów odrębnych, które weszły w życie od czasu uchwalenia Studium tj. od 2000 r., które istotny sposób wpływają na ustalenia studium,
- wniosków, które zostały złożone do studium.

Ze względu na zaktualizowanie dokumentacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia w wielu zagadnieniach zmianą objęto całość tekstu i rysunków studium i zrezygnowano z ich wyróżnienia. Jeżeli w dalszej części tekstu będzie mowa o studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia należy przez to rozumieć niniejszą zmianę studium.

4. Dokumentacja Studium

Całość dokumentacji obejmuje:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia - część uchwalana przez Radę Gminy składająca się z:
 - 1) części tekstowej ustaleń studium stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały nr XXIX/131/13 Rady Gminy w Paprotni z dnia 27 czerwca 2013 r. obejmująca:
 - część I uwarunkowania,
 - część II kierunki zagospodarowania przestrzennego,
 - 2) części graficznej ustaleń studium obejmującej:
 - rysunek w skali 1:25000 pt. "Uwarunkowania" stanowiący załącznik nr 2 do uchwały nr XXIX/131/13 Rady Gminy w Paprotni z dnia 27 czerwca 2013 r. ,
 - rysunek w skali 1:25000 pt. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” stanowiący załącznik nr 3 do uchwały nr XXIX/131/13 Rady Gminy w Paprotni z dnia 27 czerwca 2013 r.
2. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia nie podlegająca uchwaleniu, składająca się z części tekstowej i części graficznej.

I. CELE ROZWOJU GMINY

Określenie polityki przestrzennej gminy wymaga ścisłego powiązania tej polityki z ekonomicznymi i społecznymi podstawami rozwoju gminy.

Zagadnienia te analizowano w zakresie, w jakim te podstawy i kierunki wynikają z uwarunkowań rozwoju gminy oraz w jakim wpływają na kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.

W związku z tym w studium określa się następujące cele rozwoju gminy:

1. *Stworzenie warunków do dalszego rozwoju i unowocześniania rolnictwa*
2. *Zachowanie i ochronę zasobów i walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego*
3. *Poprawa jakości życia mieszkańców gminy uwzględniająca możliwości pracy, nauki, wypoczynku i realizacji indywidualnych ambicji.*
4. *Wzmocnienie trendów zrównoważonego rozwoju gminy we współpracy z gminami sąsiednimi.*
5. *Kreowanie nowych szans rozwoju gminy w obszarze usług i wykorzystania walorów położenia gminy blisko miasta Siedlce.*
6. *Wykorzystanie dobrych warunków do produkcji energii z farm wiatrowych.*

II. FUNKCJE GMINY

- 1) Funkcja podstawowa: rolnictwo i obsługa rolnictwa.
- 2) Funkcje towarzyszące: mieszkalnictwo, usługi, agroturystyka.

Prawidłowe funkcjonowanie gminy związane będzie z możliwie niekonfliktowym rozwojem funkcji podstawowej i funkcji towarzyszących, nie kolidującym z warunkami ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Głównym ośrodkiem administracyjno-usługowym dla mieszkańców gminy jest miejscowość gminna – Paprotnia, ośrodkiem wspomagającym jest wieś Hołubla. Na obszarze gminy Paprotnia nie przewiduje się lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w art. 17 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2012r. poz 647 z późn. zm.) oraz zmian, o których mowa w art. 250 ust.5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii i nowych inwestycji oraz rozmieszczenia obszarów przestrzeni publicznej i terenów zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie takich zakładów, w przypadku gdy te inwestycje, obszary lub tereny zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii. Na obszarze gminy nie przewiduje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni

sprzedaży powyżej 2000 m².

III. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. Struktura funkcjonalno przestrzenna

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy określono na podstawie:

- istniejącego zagospodarowania terenu,
- przyrodniczych uwarunkowań w tym w szczególności wynikających z położenia fragmentu północno – wschodniej części gminy w Nadbużańskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie,
- tendencji demograficznych,
- potrzeb wynikających z określonych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,
- potrzeb wynikających z wniosków mieszkańców gminy oraz inwestorów z poza gminy

Struktura funkcjonalno przestrzenna gminy obejmuje:

- **system terenów otwartych**, w tym : tereny lasów , tereny upraw polowych, łąk i pastwisk, tereny rzek, cieków wodnych i stawów oraz inne tereny niezabudowane,
- **sieć osadniczą** obejmującą tereny zabudowy, w tym przede wszystkim: tereny zabudowy zagrodowej w małym stopniu zabudowy jednorodzinnej, zabudowy objętej ochroną konserwatora zabytków, tereny usług o charakterze publicznym, tereny usług indywidualnych, tereny zabudowy rolnej specjalistycznej oraz , w niewielkim stopniu, tereny przemysłowe,
- **układ drogowy** zapewniający dogodne połączenia między ośrodkami, w tym układ drogowo- uliczny w miejscowościach Paprotnia i Hołubla,
- **systemy infrastruktury technicznej** obsługującej sieć osadniczą , w tym : zorganizowane systemy zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną , z których znaczenie mają również farmy wiatrowe i inne odnawialne źródła energii, systemy gromadzenia i odprowadzania ścieków komunalnych i technologicznych oraz obiekty i urządzenia telekomunikacyjne.

Podstawowymi kierunkami rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej gminy Paprotnia są :

- ochrona najcenniejszych elementów i terenów przyrodniczych oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- utrwalanie rozwoju budownictwa zagrodowego i jednorodzinnego oraz wzmacnianie

ośrodków obsługi mieszkańców,

- wyznaczenie nowych terenów do lokalizacji farm wiatrowych i urządzeń solarnych,

2. Główne kierunki rozwoju i przekształceń

Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów oraz sposobie ich zagospodarowania określono na podstawie analiz dotyczących:

- ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu wynikających z wymogów ochrony przyrody, ochrony zabytków, ochrony środowiska i zdrowia ludzi,
- istniejącego wyposażenia gminy w obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej oraz możliwości jej rozwoju,
- dotychczasowego przeznaczenia terenów określonego w studium z 2000r.,
- istniejącego zagospodarowania terenów,
- wniosków do studium

Gmina Paprotnia jest gminą rolniczą. Użytki rolne zajmują około 77% powierzchni gminy, lasy około 20 %, a tereny zabudowane tylko 3%. W strukturze przestrzennej gminy znacznie przeważają tereny otwarte i taka tendencja utrzyma się w dalszej perspektywie.

Tereny przeznaczone pod zabudowę zostały wyznaczone jako przedłużenie i uzupełnienie istniejącej zabudowy oraz, w przypadku terenów letniskowych jako tereny położone dalej od istniejącej zabudowy.

Obszary osadnicze tworzą wsie, w których przeważa zabudowa zagrodowa. W miejscowości gminnej Paprotni i wsi Hołubla w większym stopniu pojawia się zabudowa jednorodzinna i usługowa głównie z zakresu oświaty, kultury, ochrony zdrowia i sportu

IV.KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

1.Informacje wstępne

Ilekcóż w dalszej części tekstu będzie mowa o **zabudowie uciążliwej** należy przez to rozumieć obiekty **zaliczone** do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ilekcóż w dalszej części tekstu będzie mowa o **zabudowie nieuciążliwej** należy przez to rozumieć obiekty **nie zaliczone** do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi.

2. Tereny rozwoju zabudowy

Tereny rozwoju zabudowy zostały podzielone na :

- tereny przeznaczone pod rozwój dotychczasowych funkcji

- tereny nowe przeznaczone pod rozwój różnych Funkach.

Tereny przeznaczone pod rozwój dotychczasowych funkcji obejmują tereny zabudowane, tereny przeznaczone pod zabudowę o określonych funkcjach wyznaczone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z 2000 r. oraz tereny niezabudowane stanowiące kontynuację dotychczasowego użytkowania i przeznaczenia.

Są to tereny przeznaczone pod rozwój funkcji o podobnych rodzajach zabudowy i podobnych zasadach zagospodarowania stanowiących kontynuację istniejącego sposobu zabudowy i zagospodarowania oraz kontynuację funkcji określonych w studium z 2000r.

Nowe tereny przeznaczone pod rozwój zabudowy o różnych funkcjach są to tereny dotychczas użytkowane rolniczo a przeznaczone pod różne rodzaje zabudowy. Obejmują one tereny , w stosunku do których właściciele wystąpili z wnioskami oraz które służą realizacji skonkretyzowanych celów rozwojowych gminy pod warunkiem , że nie są sprzeczne z wymogami wynikającymi z przepisów odrębnych a w szczególności z przepisów ochrony przyrody i ochrony dóbr kultury.

Tereny rozwoju zabudowy zostały wyodrębnione orientacyjną granicą oraz symbolami literowymi i cyfrowymi określającymi ich funkcje określone niżej:

- M1 Tereny zabudowy zagrodowej z dopuszczeniem zabudowy jednorodzinnej
- M2 Tereny zabudowy zagrodowej
- M3 Tereny zabudowy jednorodzinnej i letniskowej
- MN U Tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej
- UA,UK Tereny usług administracji i kultury
- U 1 Tereny zabudowy usługowej nieuciążliwej
- U 2 Tereny zabudowy usługowej uciążliwej i nieuciążliwej
- U O Tereny usług oświaty
- UK Tereny usług kultury
- UKS Tereny usług sakralnych
- UZ Tereny usług zdrowia i opieki społecznej
- UI Tereny usług OSP
- US Tereny usług sportu
- PU Tereny przemysłowo- usługowe
- P Tereny przemysłu
- PE Tereny eksploatacji surowców naturalnych
- RP Tereny zabudowy produkcji rolnej specjalistycznej

RUW Tereny obsługi rolnictwa – lecznice weterynaryjne

KS Tereny stacji paliw

Dla terenów o określonym przeznaczeniu znajdujących się w granicach ochrony konserwatorskiej oraz wsi historycznych obowiązują zasady określone w rozdziale VI.

Dla terenów o wyodrębnionych funkcjach obowiązuje zachowanie standardów określonych w punkcie 2.2.niniejszego rozdziału.

2.1 Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów przeznaczonych pod zabudowę

M1 - tereny zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej

- 1) główna funkcja – zabudowa jednorodzinna i zagrodowa , w tym obiekty i urządzenia służące produkcji rolnej uznanej za dział specjalny,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) nowa zabudowa może być realizowana z zachowaniem standardów określonych w ust. 2.2 niniejszego rozdziału,
- b) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana pod warunkiem zachowania standardów określonych w ust 2.2 niniejszego rozdziału,
- c) w zabudowie zagrodowej dopuszcza się zabudowę nieuciążliwą związaną z prowadzeniem gospodarstwa rolnego t.j. w szczególności budynki inwentarskie, gospodarce, budowle rolnicze, obiekty uznane za dział specjalny itp.
- d) dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej nieuciążliwej wolnostojącej lub wbudowanej (głównie dla potrzeb obsługi ludności),
- e) zaleca się wprowadzanie zieleni urządzonej jako trwałego elementu towarzyszącego zabudowie mieszkaniowej i usługowej,
- f) dopuszcza się, poza orientacyjnymi granicami terenów M1 określonymi na rysunku studium pt "Kierunki" lokalizację zabudowy zagrodowej w tym również budowli rolniczych, gospodarstw rolnych uznanych za dział specjalny pod następującymi warunkami:
 - ewentualna uciążliwość obiektów musi ograniczyć się do własnego terenu,
 - teren posiada dostęp do drogi publicznej lub do dróg wewnętrznych i dojazdowych,

-w przypadku lokalizacji budynków inwentarskich o obsadzie, która wymaga obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko ustala się zachowanie odległości min. 300,0 m od istniejących budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz 300,0 m od granicy terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę mieszkaniową.

- g) dopuszcza się lokalizację wydzielonego terenu parkingu pod warunkiem ochrony interesów osób trzecich oraz zgodności z przepisami odrębnymi.

M2 - tereny zabudowy zagrodowej

- 1) główne funkcje - zabudowa zagrodowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa jednorodzinna, zabudowa usługowa nieuciążliwa oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania - jak dla M 1

M3 - tereny zabudowy jednorodzinnej i letniskowej

- 1) główne funkcje - zabudowa jednorodzinna i zabudowa letniskowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa, zieleń urządzona oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- architektura domów letniskowych i jednorodzinnych powinna być dostosowana do architektury regionalnej i otaczającego krajobrazu,
- obowiązuje zachowanie standardów określonych w punkcie 2.2 . niniejszego rozdziału,
- ogrodzenie działek powinno być ażurowe; zakazuje się budowy ogrodzenia pełnego betonowego,
- dopuszcza się wydzielenie indywidualnych dróg wewnętrznych, dojazdowych o szerokości min 5,0 m,
- dopuszcza się wybudowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, jeżeli nie ma możliwości odprowadzania nieczystości ciekłych do kanalizacji sanitarnej.

MNU – tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej

- 1) główna funkcja - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy jednorodzinnej – jak dla terenów M1,
- b) dla zabudowy usługowej nieuciążliwej:
 - istniejąca zabudowa może być rozbudowywana i nadbudowywana,
 - nowa zabudowa usługowa może być realizowana jako wolnostojąca lub wbudowana w pomieszczeniach budynków mieszkalnych.

UKS - tereny usług sakralnych

- 1) główna funkcja – obiekty kultu religijnego
- 2) uzupełniające funkcje – zieleni urządzonej, urządzenia infrastruktury technicznej przeznaczone do obsługi obiektów kultu religijnego.

Zasady zagospodarowania

- a) dla terenów i obiektów objętych strefami ochrony konserwatorskiej obowiązują zasady zagospodarowania określone w rozdziale VI.
- b) dla terenów i obiektów nie objętych strefami ochrony konserwatorskiej ustala się:
 - istniejąca zabudowa może być rozbudowywana i przebudowywana,
 - dopuszcza się nową zabudowę pod warunkiem zharmonizowania jej z istniejącymi obiektami kultu religijnego,
 - zaleca się wprowadzenie zieleni urządzonej.

UO - tereny usług oświaty

- 1) główna funkcja – usługi oświaty,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzonej, usługi sportu, urządzenia infrastruktury technicznej

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące obiekty mogą być rozbudowywane, nadbudowywane i przebudowywane,
- b) ustala się możliwość lokalizacji nowych obiektów towarzyszących np. obiektów socjalnych, administracyjnych, sportowych,
- c) zaleca się wprowadzenie zieleni urządzonej.

US – tereny usług sportu

- 1) główna funkcja – boiska i urządzenia sportowe,
- 2) uzupełniająca funkcje: zieleni urządzonej.

Zasady zagospodarowania

- a) modernizacja i uzupełnienie urządzeń sportowych,
- b) dopuszczenie lokalizacji budynków socjalno-administracyjnych.

UA, UK - tereny usług administracji, kultury i innych usług publicznych

- 1) główna funkcja - obiekty obsługi ludności, głównie w zakresie kultury i administracji,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzona, parkingi, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów,
- b) dopuszcza się budowę parkingów i urządzeń infrastruktury technicznej,
- c) zaleca się wprowadzenia zieleni urzędzonej.

UZ – tereny usług zdrowia

- 1) główna funkcja – usługi zdrowia i opieki społecznej,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzona, parking, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

UK – tereny usług kultury

- 1) główna funkcja – usługi kultury, w tym świetlice wiejskie,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni urządzona, parkingi, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów,
- b) dopuszcza się lokalizacje nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

UI – tereny zabudowy usługowej – strażnice OSP

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące budynki OSP mogą być rozbudowywane i nadbudowywane,
- b) dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania budynków OSP na zabudowę usługową nieuciążliwą,
- c) dopuszcza się budowę parkingów,
- d) ustala się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym w szczególności

obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej.

U 1 – tereny zabudowy usługowej nieuciążliwej

- 1) główna funkcja – zabudowa usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniająca funkcja – zabudowa mieszkaniowa, zieleni urządzonej,

Zasady zagospodarowania

- a) zabudowa usługowa skalą i gabarytami powinna być dostosowana do istniejącej zabudowy,
- b) zaleca się wprowadzenie zieleni urządzonej oraz małej architektury,
- c) istniejąca zabudowa usługowa może być rozbudowywana i nadbudowywana.

U 2 - tereny zabudowy usługowej

- 1) główne funkcje - zabudowa usługowa uciążliwa i nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleni izolacyjnej, urządzenia infrastruktury technicznej w tym w szczególności obiekty infrastruktury telekomunikacyjnej.

Zasady zagospodarowania

- a) ograniczenie ewentualnej uciążliwości do granic własnego terenu,
- b) wprowadzenie zieleni izolacyjnej przy obiektach uciążliwych.

KSU - tereny stacji paliw i zabudowy usługowej

Zasady zagospodarowania dla stacji paliw (KS)

- a) parametry stacji paliw - wg indywidualnych rozwiązań,
- b) wprowadzenie zieleni izolacyjnej

Zasady zagospodarowania dla zabudowy usługowej

- a) nowa zabudowa usługowa musi spełniać standardy określone w ust. 2.2 niniejszego rozdziału,
- b) nowa zabudowa może być realizowana jako nieuciążliwa i uciążliwa pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do granic własnego terenu,
- c) zaleca się wprowadzenie pasa zieleni izolacyjnej,
- d) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym w szczególności obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej

PU - tereny zabudowy przemysłowo - usługowej

- 1) główne funkcje – zabudowa produkcyjna, usługowa uciążliwa i nieuciążliwa, składy, magazyny hurtownie,

2) uzupełniające funkcje - zieleń izolacyjna , urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy produkcyjnej – jak dla **P**
- b) dla zabudowy usługowej - jak dla **U2**
- c) dopuszcza się obiekty usługowe nie kolidujące z zagospodarowaniem przemysłowym.

P – tereny przemysłu

- 1) główna funkcja - zabudowa produkcyjna uciążliwa i nieuciążliwa, składy magazyny, hurtownie, wiaty itp.
- 2) uzupełniająca funkcja – usługi uciążliwe i nieuciążliwe, urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń izolacyjna.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana,
- b) wokół obiektów uciążliwych należy wprowadzić zieleń izolacyjną,
- c) uciążliwość obiektów musi ograniczyć się do własnego terenu,
- d) zakazuje się lokalizacji zabudowy mieszkaniowej,
- e) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej.

PE – tereny powierzchniowej eksploatacji surowców naturalnych

Zasady zagospodarowania

- a) eksploatacja surowców z zastosowaniem środków ograniczających szkody w środowisku przyrodniczym
- b) obowiązuje zachowanie filarów ochronnych
 - min.10,0m od granicy pasa drogowego drogi powiatowej
 - min 6,0m od granicy nieruchomości sąsiednich
 - min 12,0m od lasów
- c) po wyeksploatowaniu surowców teren należy zrehabilitować teren w kierunku leśnym lub wodnym

ZCc- tereny cmentarzy czynnych w miejscowościach Paprotnia i Hołubla objęte strefą „B” ochrony konserwatorskiej

Zasady zagospodarowania

- a) adaptuje się istniejące tereny cmentarzy czynnych w miejscowościach Paprotnia i Hołubla,

- b) ustala się zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania tj. utrzymania istniejącej sieci dróg, alei, szpalerów, osi widokowych i kompozycyjnych,
- c) dopuszcza się lokalizację nowych dróg niezbędnych do obsługi cmentarzy,
- d) dopuszcza się realizację nowej zabudowy związanej z obsługą cmentarzy (np. kaplicy przycmentarnej), której architektura i gabaryty będą dostosowane do otaczającego krajobrazu,
- e) ustala się zachowanie istniejącej zieleni z dopuszczeniem jej przebudowy,
- f) ustala się pas izolujący wokół cmentarzy czynnych od innych terenów:
 - o szerokości 50 m od granicy cmentarza, w którym zakazuje się realizacji zabudowy mieszkaniowej oraz produkcji i przechowywania żywności,
 - o szerokości 150 m, w którym budowa budynków może być dopuszczona pod warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej,
 - zakazuje się lokalizowania ujęć wody do celów komunalnych,

RP – tereny zabudowy produkcyjnej rolnej

- 1) główna funkcja – obiekty produkcji rolnej, w tym w szczególności uznanej za dział specjalny wg przepisów odrębnych (np. kurniki, pieczarkarnie, indyczkarnie itp.)
- 2) uzupełniająca funkcje: zabudowa związana z obsługą produkcji rolnej, zabudowa mieszkaniowa dla właściciela, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością rozbudowy i nadbudowy,
- b) dopuszczenie lokalizacji nowej zabudowy produkcyjnej rolnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- c) dopuszcza się lokalizację budowli rolniczych.

RUW – tereny obsługi rolnictwa – lecznice weterynaryjne

- 1) główna funkcja – lecznice weterynaryjne,
- 2) uzupełniająca funkcja – zabudowa mieszkaniowa, infrastruktura techniczna.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością rozbudowy nadbudowy i przebudowy,
- b) dopuszcza się zabudowę mieszkaniową dla właściciela lecznicy,
- c) dopuszcza się lokalizację nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

Obszary lokalizacji farm wiatrowych ze strefą ich oddziaływania

W południowo wschodniej części gminy Paprotnia zostały wyznaczone obszary lokalizacji farm wiatrowych ze strefą ich oddziaływania.

Zasady zagospodarowania

- a) wyznacza się obszary lokalizacji farm wiatrowych ze strefą oddziaływania oraz infrastrukturą towarzyszącą (infrastruktura drogowa, infrastruktura przyłączeniowa)
- b) ustala się, dla potrzeb obsługi komunikacyjnej farm wiatrowych, możliwość poszerzenia istniejących dróg powiatowych, gminnych, wewnętrznych i dojazdowych oraz wydzielenia nowych dróg wewnętrznych i dojazdowych,
- c) dopuszcza się lokalizację Głównego Punktu Zasilania (stacji transformatorowej) do przesyłu energii elektrycznej na obszarze gminy bez określenia jego lokalizacji na rysunku studium pt. "Kierunki",
- d) przy lokalizacji turbin wiatrowych obowiązuje:
 - zachowanie odległości co najmniej 400 m od istniejących budynków mieszkalnych oraz od projektowanych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową zagrodową, jednorodziną, usługową i letniskową oznaczoną symbolami M1, M2, M3,
 - zachowanie odległości co najmniej 200m od kompleksów leśnych o powierzchni powyżej 10 ha,
 - zakaz lokalizacji turbin wiatrowych w terenach korytarzy ekologicznych,
 - uwzględnienia ochrony istniejących zasobów przyrody i środowiska oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, w szczególności w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu.

Obszary przeznaczone do lokalizacji instalacji solarnych ze strefą oddziaływania

We wsi Rzeszotków została wyznaczona granica obszarów przeznaczonych do lokalizacji instalacji solarnych

Zasady zagospodarowania

- a) uciążliwe oddziaływanie instalacji solarnych musi zamknąć się w granicach określonych na rysunku studium pt. "Kierunki".
- b) dla potrzeb obsługi komunikacyjnej instalacji solarnych dopuszcza się poszerzenie drogi powiatowej, dróg wewnętrznych oraz wydzielenie nowych dróg.

2.2. Standardy zabudowy i zagospodarowania terenów

Dla terenów rozwoju zabudowy o różnych funkcjach zostały ustalone standardy zabudowy i zagospodarowania terenu.

Standardy określone poniżej nie obowiązują dla urządzeń infrastruktury technicznej, w tym również dla budowli telekomunikacyjnych.

1) Zabudowa jednorodzinna w zabudowie wolnostojącej i bliźniaczej

- wysokość budynków mieszkalnych – do trzech kondygnacji nadziemnych, maksymalnie do 12,0m od poziomu terenu do kalenicy dachu; dachy dwuspadowe i wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 45° z dopuszczeniem stosowania dachów płaskich,
- wysokość budynków gospodarczych i garażowych - jedna kondygnacja nadziemna, maksymalnie do 7,0m od poziomu terenu do kalenicy dachu; dachy dwuspadowe i wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 45°; nad budynkami gospodarczymi i garażowymi dopuszcza się dachy jednospadowe o kącie nachylenia połaci dachowej do 20°,
- intensywność wykorzystania terenu – t.j. wskaźnik powierzchni zabudowy kubaturowej do powierzchni danej działki nie może przekroczyć 40 % powierzchni działki ,
- powierzchnia czynna biologicznie - min. 30 % powierzchni działki.

2) Zabudowa zagrodowa

- wysokość budynków mieszkalnych do trzech kondygnacji nadziemnych, nie więcej niż 12,0 m od poziomu terenu do kalenicy dachu; dachy dwuspadowe i wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 45°; dopuszcza się dachy płaskie,
- intensywność wykorzystania terenu - t.j. wskaźnik powierzchni zabudowy kubaturowej do powierzchni danej działki nie może przekroczyć 30 % powierzchni działki,
- powierzchnia biologicznie czynna – min. 40 % powierzchni działki,
- wysokość budynków gospodarczych, garażowych i inwentarskich do 10,0 m od poziomu terenu do kalenicy dachu; dopuszcza się, ze względu na skalę i rodzaj produkcji rolnej lub hodowlanej, wysokość w.w. budynków do 12,0m,
- parametry i gabaryty budowli rolniczych – według indywidualnych potrzeb.

3) Zabudowa usługowa (nie dotyczy zabudowy oznaczonej na rys. studium symbolem UKS)

- wysokość budynków usługowych - maksymalnie do 12,0m od poziomu terenu do kalenicy dachu,
- dachy dwuspadowe i wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 60° ; dopuszcza się dachy płaskie,

- intensywność wykorzystania terenu – powierzchnia zabudowy kubaturowej nie może przekroczyć 60 % powierzchni działki ,
- powierzchnia czynna biologicznie - min. 20% powierzchni działki.

4) Zabudowa przemysłowa

- wysokość od poziomu terenu do kalenicy dachu do max. 20,0 m,
- intensywność wykorzystania terenu – powierzchnia zabudowy, w tym również powierzchnia dojazdów i parkingów nie może przekroczyć 80% powierzchni danej działki lub działek,
- powierzchnia biologicznie czynna – min. 20 % powierzchni danej działki.

3. Tereny otwarte z dopuszczeniem ekstensywnych form zagospodarowania.

Na terenach rolnych ustala się zachowanie istniejącej zabudowy i istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością jej rozbudowy, przebudowy i nadbudowy. Na terenach rolnych dopuszcza się, przy zachowaniu zasad ochrony środowiska przyrodniczego, lokalizację nowej zabudowy zagrodowej z możliwością wykorzystania jej do celów agroturystyki, a także obiektów związanych z produkcją rolną i jej obsługą, budowli rolniczych oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

4. Tereny wyłączone z zabudowy

Tereny wyłączone z zabudowy kubaturowej obejmują lasy, zbiorniki i ciek wodne, stawy, tereny rolne położone w dolinach cieków wodnych stanowiących korytarze ekologiczne, pomniki przyrody, tereny projektowanego rezerwatu przyrody „Podawce”, oraz tereny projektowanych 4 użytków ekologicznych we wsiach: Skwierczn Lacki, Hołubla i Paprotnia.

Na terenach rolnych dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Tereny rolne położone w dolinach cieków wodnych to tereny korytarzy ekologicznych charakteryzujące się wysokim udziałem użytków zielonych służące zachowaniu lokalnych wartości przyrodniczych i krajobrazowych oraz zapewniające ciągłość powiązań ekologicznych.

Na obszarach lasów obowiązuje całkowity zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej z wyłączeniem obiektów związanych z funkcjonowaniem i utrzymaniem tych terenów.

V. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. Obszary i obiekty prawnie chronione

Na terenie gminy Paprotnia znajdują się trzy formy prawnej ochrony przyrody:

- Park krajobrazowy
- Otulina parku krajobrazowego
- Pomniki przyrody

Nadbużański Park Krajobrazowy oraz jego otulina funkcjonują na mocy rozporządzenia Nr 23 Wojewody Mazowieckiego z dnia 18 kwietnia 2003r zmieniającego rozporządzenie w sprawie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego oraz jego powiększania (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 115, poz.2799 z dnia 28.04.2003r.). Na terenie gminy Paprotnia park ten zajmuje 11 ha a otulina 314 ha . Fragment parku wraz z otulina i znajdują się w jej północno – wschodniej części gminy.

W 2006r ustanowiono plan ochrony parku Rozporządzeniem nr 20 Wojewody Mazowieckiego z dnia 8 sierpnia 2006r w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Nadbużańskiego Parku (Dz. Urz.Woj. Maz. Nr 172, poz. 6757) i Rozporządzeniem nr 2 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 stycznia 2007r zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Nadbużańskiego Parku (Dz. Urz. Woj. Maz.Nr 35, poz.698) . Wraz z wejściem w życie powyższych rozporządzeń wszelkie działania ochronne na terenie parku prowadzone są według obowiązującego planu ochrony parku. Na terenie gminy Paprotnia ponad to objęto ochroną prawną w formie pomników przyrody lipę drobnolistną , dąb szypułkowy i głąz narzutowy

Nr ewid.	Miejscowość	Liczba	Obiekt	Obwód (cm)	Wysokość (m)
0455	Hołubla	3	Lipa drobnolistna	214-277	21- 23
0456	Hołubla	1	Dąb szypułkowy	297	20
0117	Stasin	1	Głąz	610	1

Ustala się konieczność zachowania 15 m strefy ochronnej wokół pomników przyrody wykluczającej wszelkie zainwestowanie. Zakazuje się :

1. wycinania i uszkodzania drzew ,
2. umieszczania tablic, napisów , ogłoszeń reklamowych i innych znaków ,
3. zanieczyszczania terenu i rozpalania ognia w pobliżu drzew ,

4. budowy urządzeń technicznych i telekomunikacyjnych w pobliżu drzew.

2. Obszary proponowane do objęcia ochroną prawną

Proponuje się ustanowienie na terenie gminy następujących form ochrony:

- 4 użytków ekologicznych we wsiach : Skwierczyn Lacki(1) , Hołubla (2), Paprotnia (1)
- Rezerwatu przyrody „ Podawce „

Do czasu utworzenia w.w.form ochrony przyrody na tych terenach obowiązuje zakaz zabudowy.

3. Ochrona korytarzy ekologicznych.

Obejmuje się ochroną przed zainwestowaniem obniżenia charakteryzujące się wysokimi walorami przyrodniczym, natomiast niekorzystnymi dla lokalizacji osadnictwa warunkami fizjograficznymi (gruntowo – wodnymi , klimatyczno – zdrowotnymi) . W tym celu wyznacza się tereny ochrony ekologicznej oznaczone graficznie na rysunku studium , proponowane do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu.

Dla terenów ochrony ekologicznej ustala się:

- pozostawienie obszarów dolin rzecznych jako terenu otwartego, tj. wyłączonego z zabudowy kubaturowej,
- ograniczenie przekształcania trwałych użytków zielonych na grunty orne,
- ograniczenie odwadniania dolin,
- pozostawienie w stanie pierwotnym nadrzecznych zadrzewień i zarośli,
- dopuszczenie lokalizacji obiektów i sieci infrastruktury technicznej, jeżeli nie ma możliwości innego ich przebiegu.

4.Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

W gminie Paprotnia ochrona wód powierzchniowych i podziemnych będzie odbywała się poprzez :

- wyposażenie obszarów zwartej zabudowy w systemy kanalizacyjne z odprowadzaniem ścieków do oczyszczalni,
- wyposażenie rozproszonej zabudowy nieobjętej siecią kanalizacyjną w szczelne zbiorniki osadowe, z których ścieki wywożone będą do oczyszczalni lub instalowanie oczyszczalni przydomowych,
- nie odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu,
- ograniczenie do niezbędnego minimum stosowania chemicznych środków ochrony roślin na obszarach dolin i obniżeń terenu,

- składowanie odpadów stałych i ich wywóz – zgodnie z przepisami odrębnymi.

5.Ochrona gruntów leśnych

Lasy i grunty leśne podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele nieleśne na mocy przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody odpowiednich organów.

6.Ochrona gruntów rolnych

Ochrona gruntów rolnych wysokiej jakości polegać będzie na ograniczaniu ich przeznaczania na cele nierolnicze. Szczególnej ochronie podlegają gleby klas bonitacyjnych od I do III - zgodnie z przepisami odrębnymi. Na terenie gminy Paprotnia gleby klas I – II nie występują. Większe kompleksy gleb III klasy bonitacyjnej występują we wsiach: Łęczycki, Krynki, Kaliski, Skwierczyn Lacki i Trębice Dolne. Gleby organiczne występują głównie w lokalnych dolinach i obniżeniach terenu w miejscowościach Strusy, Rzeszotków i Czarnoty.

Zgodnie z przepisami odrębnymi przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody odpowiednich organów.

7.Ochrona złóż surowców mineralnych

Złóża kopalin podlegają ochronie przepisami art. 125 i 126 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.).

Ochrona złóż kopalin pospolitych będzie polegać na:

- prowadzeniu eksploatacji złóż w sposób gospodarczo uzasadniony oraz przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku i maksymalnej ochronie walorów krajobrazowych,
- racjonalnym gospodarowaniu zasobami złóż,
- rekultywacji terenów wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku leśnym lub wodnym.

8.Polityka przestrzenna gminy w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

W polityce przestrzennej gminy, ochrona środowiska przyrodniczego jest jednym z

głównych celów polityki gminy.

W celu utrzymania dobrego stanu obszarów o wysokich walorach przyrodniczych, prawnie chronionych, proponowanych do ochrony lub wymagających ochrony przed zmianą użytkowania (ekosystemy leśne, ekosystemy wodne, korytarze ekologiczne, gleby organiczne) należy stosować wymogi określone w obowiązujących w tym zakresie aktów prawnych:

- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach,
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Czynnikiem warunkującym rozwój gospodarczy gminy jest nowoczesne i kompleksowe gospodarowanie wodą. Pierwszoplanowym zadaniem w tym zakresie jest ochrona wód powierzchniowych i podziemnych. Realizacja tego zadania wymaga spełnienia następujących warunków:

- gospodarka wodna musi być ściśle powiązana z gospodarką ściekową,
- wyposażenie w systemy wodno - kanalizacyjne obiektów w zabudowie zwartej wsi pozbawionych infrastruktury sanitarnej,
- niedopuszczanie do wprowadzania ścieków komunalnych bezpośrednio do wód i gruntu,
- składowanie odpadów wyłącznie na profesjonalnych składowiskach wyposażonych w urządzenia chroniące środowisko.

VI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.

1. OBSZARY OBJĘTE OCHRONĄ WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTEKÓW

Obejmuje się ochroną konserwatorską obiekty wraz z otoczeniem wpisane do rejestru zabytków wojewódzkiego konserwatora zabytków na terenie gminy Paprotnia:

1. Kościół par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., 1750 r., przebud. 1906 r.,
nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.
2. Dzwonnica w zespole kościoła par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., XIX w.,
nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.

Wszelkie prace inwestycyjne podejmowane przy wymienionych obiektach należy prowadzić w oparciu o przepisy szczególne.

2. OBIEKTY ZNAJDUJĄCE SIĘ W EWIDENCJI WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA

ZABYTKÓW

Na obszarze gminy Paprotnia 120 obiektów posiadających wartości kulturowe, zostało wpisanych do ewidencji zabytków, w tym:

- 3 układy przestrzenne miejscowości,
- 2 kościoły parafialne,
- 1 dzwonnica
- 2 cmentarze parafialne,
- 1 cmentarz przykościelny
- 3 dawne szkoły
- 84 budynki mieszkalne tradycyjnego budownictwa regionalnego
- 1 dawny młyn spalinowy
- 6 obiektów gospodarczych
- 12 kapliczek, krzyży i figur przydrożnych
- 5 pomników i miejsc pamięci

Wykaz obiektów znajdujących się w ewidencji zabytków załączony jest do części studium pt. "Uwarunkowania".

Wszelkie działania przy wymienionych obiektach wymagają uzgodnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

3.OBIEKTY I OBSZARY PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

Postuluje się wpisanie do rejestru zabytków kościoła parafialnego pw. Narodzenia NMP w Hołubli, mur., 1940 – 1942 r.

4.STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ ORAZ WARUNKI W POSZCZEGÓLNYCH STREFACH

Na obszarze gminy Paprotnia, proponuje się wyznaczenie następujących stref ochrony konserwatorskiej:

STREFA "A"- pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej obejmuje Zespół kościoła parafialnego w Paprotni.

Wszelkie działania inwestycyjne w strefie „A” należy prowadzić w oparciu o przepisy szczególne.

STREFA "B" - ochrony zachowanych elementów zabytkowych, obejmuje:

- układ przestrzenny miejscowości Czarnoty,
- układ przestrzenny miejscowości Hołubla,

- układ przestrzenny miejscowości Paprotnia,
- kościół parafialny w Hołubli
- cmentarz parafialny w Hołubli,
- cmentarz parafialny w Paprotni,
- dawną szkołę z otoczeniem w Rzeszotkowie, w obrębie której znajdują się dwa pomniki upamiętniające miejsca związane z walkami narodowowyzwoleńczymi.

Zasady zagospodarowania cmentarzy w miejscowościach Paprotnia i Hołubla zostały określone w rozdziale IV.

Dla układów przestrzennych i pozostałych obiektów objętych strefą „B” ustala się:

- a) zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, tj. utrzymania istniejącej sieci dróg, alei, szpalerów osi widokowych i kompozycyjnych
- b) dopuszcza się realizację nowej zabudowy z wymogiem dostosowania jej do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i bryły zabudowy, przy jednoczesnym założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,
- c) zakazuje się wytyczania nowych publicznych ciągów komunikacyjnych,

STREFA "K" - ochrony krajobrazu, obejmuje:

- teren przy cmentarzu parafialnym w Hołubli,
- teren wokół cmentarza parafialnego w Paprotni.

W strefie tej postuluje się:

- utrzymanie istniejącego użytkowania,
- zachowanie istniejącego drzewostanu
- nie wprowadzanie zwartych nasadzeń wysoką roślinnością,
- nie lokalizowanie obiektów kubaturowych,

Strefa „OW” – ochrony zabytków archeologicznych

W strefie tej postuluje się:

- działalność inwestycyjna związana z prowadzeniem prac ziemnych schodzących poniżej 0,30 m od współczesnej powierzchni użytkowej, w tym:

inwestycje liniowe i drogowe

inwestycje kubaturowe

poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin

niwelacje terenu

budowa urządzeń wodnych i regulacji wód

usuwanie karpin,

jest dopuszczalna pod warunkiem przeprowadzenia badań archeologicznych polegających na sporządzeniu dokumentacji konserwatorskiej obiektów i nawarstwień kulturowych w granicach strefy.

Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego jest obowiązana wystąpić do wojewódzkiego konserwatora zabytków o określenie zakresu ww. badań archeologicznych.

Wojewódzki konserwator zabytków w uzasadnionych przypadkach może odstąpić od warunku prowadzenia badań.

W granicach stanowisk archeologicznych wyklucza się zalesianie.

Finansowanie badań archeologicznych zgodnie z przepisami szczególnymi.

WSIE HISTORYCZNE

W granicach wsi historycznych określonych na rysunku studium pt. "Kierunki" postuluje się dopuszczenie prowadzenia prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji liniowych i drogowych pod warunkiem przeprowadzenia badań archeologicznych polegających na sporządzeniu dokumentacji konserwatorskiej obiektów i nawarstwień kulturowych w granicach strefy. Wojewódzki konserwator zabytków w uzasadnionych przypadkach może odstąpić od warunku prowadzenia badań.

Zakres i warunki przeprowadzenia prac archeologicznych i dokumentacyjnych określa wojewódzki konserwator zabytków. Finansowanie prac zgodnie z przepisami szczególnymi.

VII.KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

Generalnym celem polityki transportowej gminy jest takie usprawnienie i rozwój systemu transportowego, aby stworzyć warunki dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania się osób i towarów przy ograniczeniu szkodliwego wpływu na środowisko przyrodnicze i życie mieszkańców.

Zrealizowanie tego celu może nastąpić poprzez:

- zapewnienie drogowych powiązań zewnętrznych z ponadlokalnymi systemami transportowymi oraz integrację z terenami sąsiednimi;
- zapewnienie obsługi komunikacyjnej zagospodarowania przestrzennego w układzie przestrzennym gminy drogami o odpowiednim standardzie (nawierzchnia twarda ulepszona

o odpowiednich parametrach technicznych);

- poprawę standardów podróży i warunków bezpieczeństwa ruchu;
- poprawę warunków ruchu kołowego, pieszego i rowerowego oraz parkowania;
- stworzenie warunków dla rozwoju komunikacji zbiorowej;
- ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne oraz warunki życia mieszkańców poprzez redukcję oddziaływania hałasu i spalin;
- poprawę sytuacji w dziedzinie obsługi technicznej pojazdów.

1. Układ drogowy

Układ drogowy gminy będzie tworzył system, składający się z układu podstawowego, do którego wejdą drogi powiatowe o znaczeniu ponadlokalnym (drogi główne i zbiorcze) oraz układu obsługującego, który tworzą drogi gminne, powiatowe (drogi lokalne i dojazdowe) i wewnętrzne o znaczeniu lokalnym służące głównie powiązaniom wewnętrznym gminy i zapewniające spójność układu drogowego oraz obsługujące przyległe zagospodarowanie.

Podstawowy układ drogowy będą tworzyły drogi powiatowe:

droga nr 3617W Siedlce – Korczew realizująca powiązanie gminy Paprotnia z drogą krajową nr 2 (Świecko – Poznań – Warszawa - Kukuryki) i z drogą krajową nr 63 (Łomża – Sokołów Podlaski – Siedlce – Radzyń Podlaski)

droga nr 3929W Sokołów Podlaski – Paprotnia realizująca powiązania gminy Paprotnia z drogą krajową nr 637 Warszawa – Węgrów – Sokołów Podlaski - Drohiczyn

droga nr 3664W Paprotnia - Zakrze realizująca powiązania gminy Paprotnia z drogą krajową nr 19 Białystok – Lublin – Rzeszów oraz drogą wojewódzką nr 698 Siedlce – Łosice

droga nr 3626W Mordy – Olędy – Paprotnia realizująca powiązanie z drogą wojewódzką nr 698 Siedlce – Łosice.

Pozostałe drogi powiatowe będą realizowały powiązania międzygminne i wewnątrzgminne oraz prowadzić obsługę przyległego zagospodarowania.

Drogi powiatowe przedstawia tabela nr 1.

W układzie dróg powiatowych przewiduje się:

- budowę nawierzchni asfaltowej w miejscu nawierzchni gruntowej i żwirowej oraz wzmocnienie zniszczonej nawierzchni;
- dostosowanie parametrów technicznych do normatywnych dla danej klasy;
- budowę chodników, zatok autobusowych i w miarę potrzeb budowę ścieżek rowerowych.

Układ obsługujący będą tworzyły drogi gminne wymienione w tabeli nr 2 i drogi wewnętrzne.

Drogi wewnętrzne będą tworzyły:

drogi w osiedlach mieszkaniowych;

drogi dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych

drogi dojazdowe do obiektów użytkowanych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą.

Układ dróg obsługujących zapewni obsługę zagospodarowania, wyprowadzenia ruchu na układ podstawowy oraz będzie realizować powiązania zewnętrzne bliskiego zasięgu.

Szerokość pasa w liniach rozgraniczających dla dróg wewnętrznych 4,5 – 10m w zależności od zagospodarowania przyległego terenu.

Postuluje się włączenie dróg wewnętrznych obsługujących tereny mieszkaniowe do kategorii dróg gminnych w trybie określonym przepisami ustawy o drogach publicznych.

2. Komunikacja zbiorowa

Celem rozwoju komunikacji zbiorowej jest poprawa standardu obsługi w tym zapewnienie możliwości korzystania z niej wszystkim mieszkańcom. Trasy autobusów i busów oraz lokalizacje przystanków powinny zapewnić dojście piesze w granicach 500 – 1000m dla większości obszarów gminy. Po zrealizowaniu dróg o dobrym standardzie nawierzchni będzie możliwe wprowadzenie nowych połączeń autobusowych w miarę ekonomicznie i funkcjonalnie uzasadnionych potrzeb.

3. Transport

Gmina z uwagi na brak dostępności do kolei będzie korzystać wyłącznie z transportu samochodowego. Należy promować rozwój usług transportowych do przewozu ładunków.

4. Ruch pieszy

Należy dążyć do stworzenia dogodnych i bezpiecznych powiązań dla pieszych. W czasie budowy i przebudowy dróg należy wyposażyć je w obszarach zabudowanych w chodniki i przejścia dla pieszych.

5. Ruch rowerowy

Celem rozwoju dróg rowerowych jest zapewnienie możliwości bezpiecznego korzystania z roweru jako konkurencyjnego środka lokomocji w stosunku do samochodu osobowego.

W miarę budowy nowych dróg i przebudowy istniejących należy przeanalizować możliwość i celowość budowy ścieżek rowerowych.

Na terenie gminy Paprotnia wyznacza się ścieżkę rowerową „Korczewska”

6. Miejsca parkingowe

Przy planowaniu inwestycji z uwagi na wysoki udział komunikacji indywidualnej należy

stosować następujące wskaźniki miejsc postojowych:

1 m. p. – na jedno mieszkanie w zabudowie wielorodzinnej;

2 m. p. – na jedno mieszkanie w zabudowie jednorodzinnej;

3 – 4 m. p. – na 10 zatrudnionych dla funkcji produkcyjnych, magazynowych, składowych i innych zakładów pracy;

3 – 5 m. p. – na 100m² powierzchni użytkowej dla biur i administracji;

2,5 – 4 m. p. – na 100m² powierzchni użytkowej dla handlu i usług, jednocześnie co najmniej

3 m. p. na 10 zatrudnionych i nie mniej niż 3 m. p. dla jednego obiektu;

10 m. p. – na 100 uczestników jednocześnie dla obiektów sportu i rekreacji;

3 – 5 m. p. – na 10 łóżek dla hoteli i pensjonatów, agroturystyki;

20 – 50 – dla cmentarzy;

30 m. p. – na 100 użytkowników jednocześnie dla kościołów, klubów, gastronomii.

Parkingi należy realizować na terenie własnym inwestycji.

7. Koordynacja polityki transportowej i rozwoju przestrzennego

Zabudowa przy drogach powinna być lokalizowana w sposób minimalizujący uciążliwości komunikacyjne zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ochrony środowiska oraz przepisami szczególnymi dotyczącymi dróg publicznych.

Nowe obiekty powinny być sytuowane w odległościach nie mniejszych niż to wynika z zasięgu uciążliwości oraz w odległościach od zewnętrznej krawędzi jezdni nie mniejszych niż:

dla dróg powiatowych – 8m na terenach zabudowy i 20m poza nimi;

dla dróg gminnych i wewnętrznych – 6m na terenach zabudowy i 15m poza nimi.

TABELA NR 1

DROGI POWIATOWE

L.p.	Nr drogi	Klasa techn.	Szerokość pasa drog.	Lokalizacja drogi / nazwa drogi / miasto	Kierunek rozwoju
1.	3617W	G	25m	Siedlce – Korczew 2. Siedlce	adaptacja
2.	3618W	Z	20m	od drogi (Krzeslin - Patrykozy) – Rzeszotków	przebudowa

				- Hołubla	
3.	3619W	Z	20m	Rzeszotków – Czarnoty – do drogi (Sokołów Podlaski - Paprotnia)	przebudowa
4.	3623W	Z	20m	Przesmyki – Pniewiski - Łęczycki	przebudowa
5.	3624W	Z	20m	Pluty – Pliszki – do drogi (Paprotnia - Zakrze)	przebudowa
6.	3625W	Z	20m	Głuchówek – Kukawki - Pliszki	przebudowa
7.	3626W	Z	20m	Mordy – Olędy – Paprotnia 3. Mordy	przebudowa
8.	3664W	G	25m	Paprotnia - Zakrze	przebudowa
9.	3929W	G	25m	Sokołów Podlaski - Paprotnia	przebudowa
10.	3933W	L	15m	Skrzeszew – Sawice - Paprotnia	przebudowa

Dopuszcza się zmniejszenie szerokości pasa drogowego na terenach zabudowanych a istniejący korytarz pozwala na realizację zakładanego przekroju.

TABELA NR 2
DROGI GMINNE

Lp	Nr drogi	Nazwa drogi	Klasa	Szerokość	Kierunki rozwoju
1.	360601W	/dr. 3602009/ - gr. gm. Bielany - Czarnoty	D	10* - 15 m	budowa
2.	360602W	Rzeszotków – gr. gm. Suchożebry - /Krzeslin/	L	12* - 15 m	przebudowa
3.	360603W	Stare Trębice – Górne – gr. gm. Przesmyki	D	10* - 15 m	przebudowa
4.	360604W	Trębice Dolne - gr. gm. Repki	L	12* - 15 m	adaptacja
5.	360605W	Skwierczyn Lacki - gr. gm. Repki	D	10* - 15 m	przebudowa
6.	360606W	Hołubla – Krynki - gr. gm. Mordy - /Olędy/	L	12* - 15 m	adaptacja
7.	360607W	Koryciany - gr. gm. Mordy - /Olędy/	D	10* - 15 m	budowa

8.	360608W	Hołubla - gr. gm. Mordy - /Doliwo – Stok R./	D	10* - 15 m	budowa
9.	360609W	Hołubla – Grabowiec – Podawce – dr. 36364	D	10* - 15 m	przebudowa
10.	360610W	Hołubla – Stasin - gr. gm. Mordy	D	10* - 15 m	adaptacja
11.	360611W	Hołubla – Nasiłów – Skwierczyn Lacki	D	10* - 15 m	przebudowa
12.	360612W	Czarnoty - gr. gm. Repki - /Ostrówek/	D	10* - 15 m	budowa
13.	360613W	Paprotnia – Podawce - Krynki	D	10* - 15 m	budowa
14.	360614W	dr. 36350 – Strusy - Uziębły	D	10* - 15 m	budowa
15.	360615W	Łęczycki - Łozy	D	10* - 15 m	budowa
16.	360616W	Łęczycki - Pliszki	D	10* - 15 m	budowa
17.	360617W	Łozy – Trębice Górne	D	10* - 15 m	przebudowa
18.	360618W	Łozy - Kaliski	D	10* - 15 m	budowa
19.	360619W	Czarnoty – Kobylany Kozy – dr. 3635009	D	10* - 15 m	przebudowa
20.	360620W	Strusy – dr. 3631002 - /Rzeszotków/	D	10* - 15 m	adaptacja

* - dla przekroju ulicznego

Dopuszcza się zmniejszenie szerokości pasa drogowego jeśli istniejący korytarz pozwala na realizację zakładanego przekroju.

VIII. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1.Kierunki rozwoju infrastruktury sanitarnej.

1.1 Gospodarka wodno - ściekowa

Przyjęte rozwiązania zaopatrzenia w wodę i unieszkodliwiania ścieków w gminie Paprotnia zostały podporządkowane następującym zasadom:

- zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody do picia i ma potrzeby gospodarcze mieszkańców oraz na cele przeciwpożarowe ,
- prowadzenie kompleksowej gospodarki wodno – ściekowej wymagające budowy urządzeń odprowadzania ścieków ,
- pełne unieszkodliwianie ścieków sanitarnych z terenu całej gminy.

Wszystkie tereny zwartej zabudowy są zaopatrzone w wodę z istniejącego ujęcia wody w miejscowości Paprotnia.

Na terenie gminy planuje się realizację systemu kanalizacyjnego „Hołubla” z oczyszczalnią ścieków o wydajności około 150 m³/ dobę.

Odbiornikiem oczyszczonych ścieków będzie ciek w zlewni Starej Rzeki, przepływającej w sąsiedniej gminie Suchożebry, wymagającej III klasy czystości wód. Docelowo planuje się

objęcie systemem kanalizacji sanitarnej wszystkich wsi gminy Paprotnia.

Dla zabudowy kolonijnej nie objętej siecią kanalizacyjną zaleca się stosowanie indywidualnych urządzeń oczyszczających tzw. oczyszczalni przydomowych na działkach o odpowiednich warunkach gruntowo – wodnych.

1.2 Gospodarka odpadami stałymi

W prowadzeniu gospodarki odpadami stałymi przyjmuje się zasady :

- maksymalnego wykorzystania gospodarczego odpadów
- segregacji i zorganizowanej zbiórki pozostałych odpadów z całego teren gminy ,
- utylizacji w sposób bezpieczny dla środowiska.

Odpady technologiczne powstające na terenie gminy należy:

- w miarę możliwości wykorzystać gospodarczo,
- utylizować wg indywidualnych technologii,
- wywozić i unieszkodliwiać razem z odpadami komunalnymi.

System gromadzenia i usuwania odpadów stałych będzie odbywał się wg obowiązujących przepisów odrębnych,

1.3. Zaopatrzenie w gaz ziemny.

Docelowo cały teren gminy będzie objęty siecią gazową średniego ciśnienia zapewniającą dostawę gazu ziemnego na cele bytowo- gospodarcze i grzewcze.

Od urządzeń gazowych wysokiego ciśnienia obowiązuje zachowanie bezpiecznych odległości dla zabudowy określonych w przepisach odrębnych.

1.4. Zaopatrzenie w ciepło

Budynki będą ogrzewane indywidualnie. Preferuje się stosowanie paliwa gazowego i olejowego oraz korzystanie z ekologicznych źródeł ciepła.

2. Kierunki rozwoju elektroenergetyki

2.1. Sieci dystrybucyjne WN 110 kV

Linie dystrybucyjne 110 kV

Przebiegająca przez gminę linia 110 kV z Siedlec (stacja 110/15 kV Siedlce Spokojna) do Siemiatycz jest w złym stanie technicznym i wymaga pełnej modernizacji z przebudową na przewody o przekroju 240 mm² . Zmianie ulegnie też część trasy linii, która nawiązana zostanie do planowanej w Ujrzanowie koło Siedlec stacji systemowej 400/110 kV, w związku z czym wybudowana zostanie po nowej trasie we wsiach Strusy, Uziębły, a w Rzeszotkowie połączy się z trasą istniejącą.

Istnienie linii i jej konkretny przebieg jest istotnym atutem w planach budowy na terenie gminy Paprotnia farmy wiatrowej, pozwoli ona bowiem wyprowadzić do sieci dystrybucyjnej WN 110

kV PGE Dystrybucja S.A. wyprodukowaną przez siłownie wiatrowe energię elektryczną o planowanej mocy łącznej około 25 MW. W chwili prac nad niniejszym studium inwestor nie posiada jeszcze technicznych warunków przyłączenia.

Lokalizacja w pobliżu linii wysokiego napięcia 110 kV obiektów kubaturowych odpowiadać musi ustaleniom zawartym w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. (Dz. U. Nr 192 poz. 1882 i 1883), które określa dopuszczalne poziomy pól elektrycznych i magnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów pod zabudowę mieszkaniową i dla innych miejsc dostępnych dla ludności. Ze względu na skomplikowany sposób ustalania bezpiecznych odległości od linii 110 kV, budowanych na różnych słupach, według różnych katalogów, przyjmuje się w oparciu o obliczenia, że bezpieczną odległością budynków mieszkalnych od skrajnych przewodów linii napowietrznych jest 14,5 m (ok. 19 m od osi linii).

Lokalizacja obiektów mieszkalnych w odległościach mniejszych niż wyżej podane jest możliwa, jednak każdorazowo musi być poprzedzona procedurą pomiarową określoną w wymienionym na wstępie Rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Stacje elektroenergetyczne 110/15 kV

W związku z brakiem warunków przyłączenia planowanej farmy wiatrowej nie jest znany sposób przyłączenia tej farmy do sieci dystrybucyjnej 110 kV. Jednym z możliwych sposobów jest budowa lokalnej stacji SN/110 kV, która połączy sieć kablowych linii SN z poszczególnych siłowni wiatrowych z najbliższą linią 110 kV, w tym wypadku linią Siedlce Spokojna (lub po przebudowie linią Ujrzanów 400/110 kV) – Siemiatycze. W momencie prac nad niniejszym studium brak jest możliwości wskazania terenu pod lokalizację takiej stacji.

Ewentualna jej budowa zmieniła by układ zasilania gminy Paprotnia i gmin sąsiednich, bowiem stacja SN/110 kV stanie się wówczas źródłem energii wprowadzanej do systemu dystrybucyjnego 110 kV. Problemem tego źródła jest jednak jego niestały charakter pracy – związany ze zmiennością lub brakiem odpowiednich parametrów wiatru. Niestalość (a nawet braki produkcji energii) w farmie wiatrowej powoduje, że dotychczas zasilające gminę Paprotnia stacje 110/15 kV (Siedlce Spokojna, Siedlce Przemysł, Sokołów Podlaski, Łosice) dalej będą miały istotną rolę w jej zasilaniu. W miarę potrzeb stacje te będą rozbudowywane i modernizowane, jednak istotna poprawa parametrów zasilania gminy Paprotnia może nastąpić w wyniku lokalizacji w niej lub gminie sąsiedniej nowej stacji 110/15 kV.

Właściciel sieci dystrybucyjnych w aktualnym planie rozwoju nie przewiduje budowy w północno-wschodnich gminach powiatu siedleckiego nowej stacji 110/15 kV, w związku

z czym aktualny układ stacji 110/15 kV biorących udział w zasilaniu gminy Paprotnia w najbliższych latach nie ulegnie zmianie. Poprawa bezpieczeństwa zasilania gminy energią elektryczną SN 15 kV musi więc odbywać poprzez modernizację i rozbudowę systemu ponadlokalnych linii SN 15 kV i lokalnych powiązań międzyliniowych.

System magistralnych linii SN 15 kV

W istniejącym układzie linii magistralnych i powiązań międzyliniowych zasilających gminę istnieje możliwość wykonania stosunkowo niedużych działań inwestycyjnych poprawiających przepustowość tej sieci, zwłaszcza w sytuacjach awaryjnych, kiedy poprzez alternatywne połączenia manewrowe można znacznie ograniczyć przerwy w zasilaniu dużych obszarów gminy.

W pierwszym rzędzie postulowanych inwestycji proponuje się modernizację (przebudowę na przewody o przekroju minimum 70 mm²) istniejących pierścieniowych linii stanowiących powiązania pomiędzy trzonami magistral:

Siedlce Spokojna – Hołubla i Sokołów Podlaski – Dziegietnia od węzła linii w Hołubli do węzła linii w gm. Repki,

Sokołów Podlaski - Siedlce i Siedlce Spokojna – Hołubla od węzła linii w Uziębłach do węzła linii w gm. Suchożebry,

Siedlce Przemysł - Łosice i Siedlce Spokojna – Hołubla odcinek pomiędzy węzłami linii we wsi Wyczółki i wsi Czepielin w gminie Mordy.

W dalszym okresie perspektywicznym zaistnieć może również potrzeba wykonania dodatkowych połączeń międzyliniowych pomiędzy magistralami:

- Łosice –Siedlce i Siedlce – Łosice (odcinek pomiędzy wsiami Pliszki i Koryciany w gminie Paprotnia),

- Siedlce Spokojna - Hołubla i Sokołów Podlaski. -Repki (odcinek pomiędzy wsią Stare Trębice w gm. Paprotnia a wsią Sawice Bronisze w gm. Repki),

- Sokołów Podlaski - Siedlce i Sokołów Podlaski - Dziegietnia (odcinek pomiędzy wsią Kobylany Kozy w gm. Paprotnia a wsią Patrykozy Kolonia w gm. Bielany).

Budowa w/w elementów sieci SN połączona jest z potrzebą modernizacji i przebudowy na przewody o większym przekroju istniejących promieniowych odcinków linii wskazanych do wykorzystania do adaptacji na połączenia pierścieniowe.

Oprócz budowy i modernizacji w/w linii zaistnieć mogą jeszcze potrzeby budowy nowych trzonów magistralnych i połączeń międzymagistralnych przeznaczonych do zasilania w przyszłości nowych obiektów energochłonnych i wymagających podwójnego zasilania, których lokalizacja nie jest jeszcze obecnie znana.

Odrębną siecią SN będzie kablowa sieć linii przeznaczonych do odbioru energii z poszczególnych siłowni wiatrowych. Zostanie ona zaprojektowana w ramach technicznej koncepcji infrastruktury elektroenergetycznej farmy wiatrowej.

Istotnym elementem w usprawnianiu pracy systemu linii magistralnych SN 15 kV, ograniczającym długość przerw w dostawie i dystrybucji na terenie gminy energii elektrycznej będzie dalszy montaż w istotnych węzłach sieci manewrowych odłączników z napędami uruchamianymi drogą radiową.

2.2. Kierunki rozwoju lokalnych sieci dystrybucyjnych

Sieci lokalne SN i nN

Najważniejszym kierunkiem rozwoju tych sieci jest ich remont i rozbudowa związana z koniecznością poprawy parametrów technicznych dostarczanej energii i przyłączaniem nowych odbiorców.

Największych działań inwestycyjnych, obejmujących niemal całość sieci lokalnych wymagają wsie o złym stanie ogólnym tych sieci, które pochodzą z okresu pierwszej elektryfikacji, czyli z lat 60-tych. Są to miejscowości: Grabowiec, Kaliski, Łozy, Pliszki, Pluty, Skwierczyn Lacki, Stare Trębice, Trębice Dolne, Trębice Górne.

Wykonania modernizacji częściowych obejmujących niektóre elementy lokalnych sieci dystrybucyjnych (najczęściej modernizacja istniejących oraz dobudowa nowych stacji trafo 15 / 0,4, wymiana przewodów niektórych obwodów linii niskiego napięcia 0,4 kV) wymaga kilka dalszych wsi: Czarnoty, Hołubla, Krynki, Kobylany Kozy, Łęczycki, Nasiłów, Paprotnia, Podawce, Stasin, Strusy, Uziębły. Szczególnie szybkich i obejmujących znaczny zakres rzeczowy wymagają w tym względzie Paprotnia i Hołubla.

Oprócz prac modernizacyjnych o różnym zakresie, procesem ciągłym jest budowa na terenie całej gminy urządzeń nowych i rozbudowa części istniejących sieci, służących zasilaniu powstających obiektów. Istotne znaczenie ma również budowa i rozbudowa oświetlenia ulicznego.

Według informacji przesłanych przez PGE Dystrybucja S.A. Oddział Warszawa we wnioskach do niniejszego studium, budowa, rozbudowa i modernizacja sieci elektroenergetycznych realizowana będzie w gminie Paprotnia według następujących zasad:

- a) dominującym systemem rozwoju sieci będzie system linii napowietrznych ze słupowymi stacjami trafo 15/0,4 kV, jednak zakład dystrybucyjny dopuszcza również budowę sieci w systemie kablowym;
- b) kablowe sieci SN 15 kV i wewnętrzne stacje trafo 15/0,4 kV budowane będą dla

- odbiorców o dużych mocach i w przypadku braku napowietrznych linii SN;
- c) napowietrzne linie SN i nN budowane będą w zasadzie po odrębnych trasach,
 - d) trasy linii nN 0,4 kV (a także w miarę możliwości SN) obsługujących tereny budowlane lokalizować należy w pasach drogowych,
 - e) projektowanie, budowa i eksploatacja sieci napowietrznych powinna być skoordynowana z racjonalną gospodarką drzewostanem uwzględniającą bezpieczeństwo sieci zlokalizowanej w zasięgu pni i gałęzi drzew.

Istniejące obecnie rozwiązania techniczne pozwalają na budowę sieci napowietrznych przewodami izolowanymi, na pojedynczych słupach wirowanych, co poprawia bezpieczeństwo eksploatacji sieci, ich estetykę oraz zmniejsza zapotrzebowanie terenu pod słupowe stacje trafo 15/0,4 kV.

Bardzo ważnym elementem gospodarki energią elektryczną jest racjonalizacja jej zużycia poprzez stosowanie energooszczędnych źródeł światła oraz nowoczesnych, wysokosprawnych urządzeń i maszyn elektrycznych używanych w gospodarstwach domowych, usługach i w produkcji rolnej. Istotna jest również dbałość odbiorców energii o stan techniczny swoich instalacji, a zakładu dystrybucyjnego o stan techniczny sieci, co zmniejszy straty energii i poprawi bezpieczeństwo ludzi i mienia.

2.3. Obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych

Wskazuje się na rysunku studium pt. "Kierunki" obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych wykorzystujących energię wiatru i energię słoneczną.. Obszary te obejmują zarówno obszar lokalizacji tych urządzeń, jak i strefy ich oddziaływania.

Obszary te wyznacza się na terenach rolnych znajdujących we wsiach: Pluty, Łęczycki, Koryciany, Pliszki, Krynki i Rzeszotków.

We wskazanych obszarach można realizować drogi wewnętrzne, napowietrzne i kablowe linie energetyczne średniego i wysokiego napięcia oraz stacje transformatorowe służące do obsługi urządzeń energetyki wiatrowej i słonecznej, w tym do ich podłączenia do sieci przemysłowej lub rozdzielczej. Pozostały teren należy wykorzystywać zgodnie ze wskazaną funkcją terenu.

Przy ustalaniu lokalizacji elektrowni wiatrowych i słonecznych należy stosować zasady określone w rozdziale IV.

Pozostałe źródła wytwarzania energii ze źródeł niekonwencjonalnych.

Jednym (obok wysokoparametrowej energetyki wiatrowej i słonecznej) z perspektywicznych kierunków rozwoju elektroenergetyki będzie budowa, lokalnych, indywidualnych mini źródeł energii elektrycznej wykorzystujących energię biogazu, biomasy, wody, słońca do napędu generatorów prądu o mocach kilkunastu do maksymalnie 100 kilowatów, jak też produkcji ciepła użytkowego.

W roku 2011 gmina Paprotnia łącznie z gminami Przesmyki, Korczew i Repki przystąpiła do realizacji projektu *Słoneczne Gminy Wschodniego Mazowsza – energia solarna energią przyszłości* wchodzącego w ramy Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013. W gminie Paprotnia obejmuje on montaż na około 230 budynkach mieszkalnych instalacji solarnych przeznaczonych do podgrzewania centralnej wody użytkowej. Inwestycja w sposób pośredni wpłynie na zmniejszenie zużycia energii elektrycznej poprzez zastąpienie energią słoneczną znacznej części energii elektrycznej używanej przez niektóre gospodarstwa domowe do podgrzewania wody. Znacznie większe oszczędności projekt przyniesie w odniesieniu do zużycia węgla, co oprócz aspektu ekonomicznego ma również aspekt ekologiczny – istotnie ograniczy emisję gazów cieplarnianych i pyłów pochodzących ze spalania węgla.

3. TELEKOMUNIKACJA

W związku z wejściem w życie nowych regulacji prawnych dotyczących wspierania rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (ustawa z dn. 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz 675) wystąpiły możliwości znacznego przyspieszenia rozwoju wszelkich form komunikacji elektronicznej. Polityka przestrzenna gminy bazująca na w/w ustawie, w odniesieniu do szeroko rozumianego sektora telekomunikacyjnego uwzględnia następujące kierunki rozwoju tego sektora:

- budowę, rozbudowę, modernizację sieci i urządzeń telekomunikacyjnych w tradycyjnych i nowych technologiach, w tym światłowodowej – z zapewnieniem przestrzennego i technicznego dostępu do wybudowanych elementów,
- objęcie gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym, połączonym z ponadlokalnymi systemami sieci internetowych: wojewódzką i krajową,
- rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych (przewodowych oraz bezprzewodowych) stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie, regionie.

Lokalizacja sieci i urządzeń telekomunikacyjnych jako inwestycji celu publicznego winna być

zgodna z art. 46 ust.1 w/w ustawy, co oznacza, że niniejsze ustalenia studium w odniesieniu do infrastruktury z zakresy łączności publicznej nie ograniczają rozwoju tych urządzeń na obszarze gminy, z wyjątkiem terenów, które na podstawie przepisów odrębnych wyłączone są z lokalizacji wszystkich bądź niektórych elementów infrastruktury technicznej.

Realizowana obecnie i planowana na lata następne budowa i rozbudowa sieci światłowodowych i bezprzewodowych w gminie Paprotnia w sposób istotny wpisuje się w powyższe kierunki rozwoju telekomunikacji, szczególnie rozszerzy bowiem dostęp do szerokopasmowego Internetu. Umożliwi to powszechny rozwój e-usług, w tym e-administracji dostępnej dla wszystkich mieszkańców gminy.

IX. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Na terenie gminy Paprotnia przewiduje się realizację następujących lokalnych inwestycji celu publicznego:

- w pierwszym etapie - budowa sieci kanalizacji sanitarnej z przyłączami we wsiach Paprotnia, Hołubla, Rzeszotków, Uziębły, Stasin, Grabowiec i Podawce; docelowo siecią kanalizacyjną mają być objęte wszystkie wsie gminy w terenach przewidzianych do zainwestowania.
- przebudowa dróg gminnych,
- rozbudowa sieci telekomunikacyjnej.
- rozbudowa i budowa odcinków sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia.

X. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Nie przewiduje się budowy inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

XI. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na terenie gminy Paprotnia nie stwierdza się występowania obszarów, dla których sporządzenie planu byłoby obowiązkowe.

XII. OBSZARY DLA, KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY

PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

Gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru farm wiatrowych wraz ze strefą ich oddziaływania. Granice tego obszaru zostały wyznaczone orientacyjnie na rysunku studium pt. „Kierunki”. Dopuszcza korektę tych granic na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem zachowania zasad zagospodarowania określonych w rozdziale IV pkt.2.1.

Gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Nasiłów i Podawce obejmujących w znacznym stopniu tereny leśne.

XIII.KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Kształtowanie przestrzeni rolniczej

W rolnictwie obserwuje się następujące procesy:

- wypadanie z użytkowania użytków rolnych o najniższej przydatności rolniczej,
- wypadanie z produkcji części gospodarstw rolnych, głównie najmniejszych,
- koncentrację gruntu w gospodarstwach największych.

Procesy te powodują zmiany w rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Następuje zmniejszenie powierzchni użytków rolnych, a zwiększenie powierzchni leśnej. Wypadanie z produkcji małych gospodarstw i przejmowanie ich gruntów przez gospodarstwa większe wymagać będzie scalenia i wymiany gruntów. Gospodarstwa powiększające areał muszą modernizować i rozbudowywać budynki gospodarcze, a ich zabudowa posuwa się w głąb działek. W zabudowie zagrodowej pojawia się coraz więcej usług, które funkcjonują obok produkcji rolnej, a z czasem tę produkcję wypierają. Powstaje też nowa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna lub powiązana z usługami oraz zabudowa letniskowa. Zatem zabudowa wsi będzie miała coraz bardziej charakter wielofunkcyjny.

1.1. Tereny rolne

- 1) główne funkcje – uprawy rolne, ogrodnicze, sadownicze, użytki zielone, stawy i zbiorniki wodne.
- 2) uzupełniające funkcje – budowle rolnicze, urządzenia infrastruktury technicznej, w tym również z zakresu łączności publicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) zachowanie istniejącej zabudowy zagrodowej z możliwością jej rozbudowy,

przebudowy i nadbudowy,

- b) na terenach rolnych dopuszcza się lokalizację zabudowy zagrodowej tj. budynków mieszkalnych, gospodarczych i inwentarskich oraz budowli rolniczych pod warunkiem dostępu do drogi oraz możliwości uzbrojenia terenu z sieci znajdujących się w terenach sąsiadujących z projektowaną zabudową z dopuszczeniem lokalizacji indywidualnych obiektów (studnia, „szambo”), jeżeli brak jest ekonomicznego uzasadnienia przyłączenia do sieci gminnych,
- c) na terenach rolnych dopuszcza się lokalizację zabudowy produkcyjnej rolnej uznanej za dział specjalny oraz obiektów obsługi rolnictwa (np. chłodnie ,magazyny wiaty) pod warunkiem nie naruszania interesów osób trzecich i zgodności z przepisami odrębnymi oraz z ustaleniami studium dotyczącymi w szczególności obszaru Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny,
- d) na terenach rolnych dopuszcza się lokalizację dróg dojazdowych i wewnętrznych oraz urządzeń infrastruktury technicznej, a w szczególności infrastruktury telekomunikacyjnej.

2. Zasady zagospodarowania terenów leśnych

2.1. Gospodarka leśna

Gospodarka leśna będzie prowadzona według następujących zasad:

- utrzymania trwałości lasów i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji tj. funkcji środowiskotwórczych, społecznych (pozaprodukcyjnych), ochronnych i gospodarczych (produkcyjnych),
- powiększania zasobów leśnych poprzez zalesianie gruntów porolnych wskazanych w uproszczonych planach urządzania lasów i wzmaganie ich korzystnego wpływu na warunki życia człowieka i funkcjonowania całości przyrody,
- powszechnej ochrony lasów.

Podstawowym warunkiem utrzymania trwałości lasów i wykorzystania ich wszechstronnej użyteczności jest prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z ustaleniami planów urządzania lasów państwowych lub uproszczonych planów urządzania lasów niepaństwowych i w oparciu o zasady i instrukcje funkcjonujące w leśnictwie, a także doskonalenia jej na podstawach ekologicznych.

Jednym z podstawowych czynników decydujących o trwałości lasów jest ograniczanie procesów degradacji stosunków wodnych w lasach. W tym celu konieczne jest:

- zachowanie w stanie zbliżonym do naturalnego i odtworzenie śródleśnych zbiorników

i cieków wodnych,

- zachowanie w dolinach rzek lasów łągowych, olsów i innych naturalnych formacji przyrodniczych jako ostoje rzadkich gatunków roślin i zwierząt oraz regulatorów wilgotności siedlisk i mikroklimatu,
- zachowanie w stanie nienaruszonym śródleśnych nieużytków (bagna, torfowiska, leśne łąki) wraz z ich florą i fauną w celu ochrony pełnej różnorodności przyrodniczej i dalsze traktowanie ich jako użytki ekologiczne.

2.2 Zalesienia

Na rysunku studium wskazuje się rejony, w których należy preferować zalesienia na słabych gruntach rolniczych. Rejony te zostały wskazane jako postulowane. Ich granice określono, opierając się przede wszystkim na analizie obecnego rozmieszczenia powierzchni leśnych. Kierowano się zasadą wypełniania luk w obecnych zalesieniach, wyrównywania granic polno-leśnych i rozszerzania kompleksów leśnych w rejonach, gdzie są szczególnie rozdrobnione. Poza terenami wyznaczonymi w studium dopuszcza się zalesienia wg zasad określonych poniżej.

Realizacja zasady powiększania zasobów leśnych powinna następować w wyniku zalesiania gruntów porolnych. Teren gminy charakteryzuje się niską lesistością i dużą ilością gleb o niskich klasach bonitacyjnych. Zaleca się wprowadzanie nowych zalesień na grunty nieprzydatne rolniczo, zwłaszcza grunty odłogujące.

Generalnie do zalesienia przeznaczają się nieużytki, grunty rolne nieprzydatne do efektywnego wykorzystania w produkcji żywności oraz inne grunty nadające się do zalesienia, a w szczególności:

- grunty orne klas od V do VI z, które nie rokują możliwości prowadzenia gospodarki rolnej oraz łąki klas od V do VI i pastwiska klas od V do VI z, które nie stanowią potencjalnych użytków zielonych, a bezpośrednio przylegają do kompleksów leśnych,
- tereny po wyeksploatowaniu piasku i żwiru.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach do kompleksów leśnych mogą być zaliczane, a tym samym również zalesiane:

- grunty wyższych klas bonitacyjnych stanowiące śródleśne enklawy i półenklawy jednak o powierzchni nie większej niż 2 ha w jednym konturze,
- grunty rolne o powierzchni powyżej 2 ha w przypadku ich wyjątkowo niekorzystnego położenia i kształtu (enklawy w dużych kompleksach leśnych lub wydłużone enklawy i półenklawy).

Wszystkie wymienione wyżej zasady zalesieniowe zastosowano przy wskazaniu

obszarów przydatnych pod zalesienia przedstawionych w Studium. Wynikiem zalesienia wyznaczonych obszarów będzie optymalne wykorzystanie powierzchni ziemi, uporządkowanie przestrzeni rolniczej i leśnej (skracanie granicy polno- leśnej), jak też właściwe, zgodne z warunkami glebowo - przyrodniczymi zagospodarowanie gruntów.

W zakresie zalesiania gruntów rolnych należy również uwzględnić ustalenia zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne", objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 114, poz. 786).

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435 z późno zm.), grunty przeznaczone do zalesienia określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Proces zalesiania gruntów porolnych jest procesem złożonym w czasie, uwarunkowany zgodą właściciela oraz jego prawem ubiegania się o dotacje i płatności z tym związane.

Zalesienia realizowane we wskazanych w studium rejonach, wzmocnią tereny aktywne przyrodniczo, zwiększając lesistość gminy.

2.3 Ochrona terenów leśnych

Ochrona istniejących lasów obejmować powinna zarówno działania bierne jak i czynne. Do działań biernych zaliczyć należy przestrzeganie zakazu przeznaczania terenów leśnych na inne cele. Jest to szczególnie istotne w przypadku małych, izolowanych zespołów lub zespołów o funkcjach szczególnych (np. w dolinach rzek). Działania czynne powinny polegać na egzekwowaniu obowiązków ciążących na właścicielach lasów. Obowiązki te określa Ustawa o lasach z 1991r.

W celu zapewnienia powszechnej ochrony lasów przepisy cytowanej wyżej ustawy o lasach w art. 9 nakładają na właścicieli lasów obowiązek kształtowania równowagi w ekosystemach leśnych, poprzez czynności określone w przepisach odrębnych.

W gospodarowaniu na terenach leśnych przewiduje się ponadto:

- stosowanie wszystkich zabiegów przewidzianych zasadami hodowli lasu,
- stosowanie wszystkich zabiegów przewidzianych instrukcjami ochrony lasu i ochrony przeciwpożarowej.

W okresie wiosennym należy szeroko propagować szkodliwość wypalania traw, co stanowi główną przyczynę pożarów w lasach.

3. Gospodarka łowiecka

W zakresie obowiązków dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich leży m.in. dbałość o poprawę warunków bytowania zwierzyny, które można polepszyć poprzez prowadzenie zimowego dokarmiania, tworzenie nowych poletek łowieckich i racjonalne zagospodarowanie już istniejących oraz zwiększanie w drzewostanach ilości preferowanych przez zwierzynę gatunków domieszkowych drzew i krzewów stanowiących bazę żerową.

W gestii gminy powinny leżeć działania niezależne lub w porozumieniu z kołami łowieckimi poprawiające stan ilościowy i zdrowotny zwierzyny łownej. Przykładowo w celu zapobiegania rozszerzaniu się chorób zwierząt gospodarskich (wirusowych i pasożytniczych) na zwierzęta leśne, należy wyeliminować dość częste przypadki wyrzucania do lasów odpadów i nieczystości (szczególnie z ubojni i masami), a także padłych zwierząt.

XIV.OBSZARY SZCZEGÓŁEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Nie występują.

XV.OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU

KOPALINY FILAR OCHRONNY

Nie występują.

XVI.OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Paprotnia obszary Pomników Zagłady i ich stref ochronnych nie występują.

XVII.OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB

REKULTYWACJI

Na terenie gminy Paprotnia obszary wymagające przekształceń i rehabilitacji nie występują.

XVIII.GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Paprotnia granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych nie występują.

XIX.UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTĘZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM GMINY PAPTROPNIA

1.Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w studium

Studium jest dokumentem planistycznym określającym politykę zagospodarowania przestrzennego gminy sporządzanym dla całego obszaru gminy. Pełni ono rolę koordynacyjną w programowaniu rozwoju ustalonego w Strategii rozwoju gminy, a także przy sporządzaniu wieloletnich planów inwestycyjnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przede wszystkim w zakresie realizacji inwestycji publicznych. Jest również dokumentem formalnym przy przygotowaniu aplikacji o przyznanie środków z funduszy europejskich. Studium nie jest jednak przepisem prawa miejscowego, a zatem nie stanowi podstawy do podejmowania decyzji administracyjnych związanych z realizacją inwestycji.

Studium dla gminy Paprotnia było opracowane według nieaktualnej na dzień dzisiejszy ustawy o planowaniu przestrzennym z 7 lipca 1994r. , według której ranga studium była inna. Wstępne analizy (zarówno stanu prawnego, aktualnych uwarunkowań, potrzeb rozwoju) wykazały konieczność wprowadzenia zasadniczych zmian merytorycznych, tamtego dokumentu. Opracowując niniejsze studium uznano, że zmiany nie mogą dotyczyć poszczególnych ustaleń. Mają one równocześnie uwzględniać zmieniające się potrzeby i możliwości rozwojowe gminy jak również obejmować pełny zakres i formę studium określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r. jak i rozporządzenia w sprawie zakresu studium w części tekstowej i graficznej oraz wymogi związane z wejściem w życie nowych przepisów odrębnych

Konsekwencją tego było opracowanie jednolitego tekstu i rysunku studium mającego ujednoliconą formę, ale w rzeczywistości stanowiącego nowe opracowanie, w którym w niewielkim stopniu wykorzystano część zapisów ze studium z 2000r.

Zmiana Studium składa się z dwóch części: uwarunkowań zagospodarowania

przestrzennego gminy Paprotnia i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz z załączników. W części poświęconej uwarunkowaniom znajdują się krótka charakterystyka stanu istniejącego oraz ocena dotychczasowego zagospodarowania, jak również wnioski, które jako podsumowanie oceny stanu istniejącego odnoszą się do formułowania kierunków zagospodarowania przestrzennego. Część poświęcona kierunkom zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia koncepcyjne oraz ustalenia wiążące, które wynikają z aktów prawnych lub zostały podjęte w Studium.

Przy opracowaniu Studium kierowano się kryteriami wynikającymi z analizy i oceny stanu istniejącego, szeregu uwarunkowań, w tym wynikających z przepisów odrębnych – szczególnie w zakresie ochrony środowiska, ochrony przyrody, ochrony dóbr kultury, ochrony lasów i kompleksów gleb I – III klasy bonitacyjnej oraz zapewnieniem bezpieczeństwa mieszkańców. Rozstrzygnięcia planistyczne nastąpiły przede wszystkim przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Poszerzone tereny budowlane wyznaczone zostały przy zachowaniu wartości środowiska przyrodniczego i kulturowego. Tereny przeznaczone pod zainwestowanie wyznaczono jako poszerzenie i uporządkowanie istniejących terenów budowlanych. Tereny z zabudową istniejącą oraz w jej bliskim sąsiedztwie ujęte zostały w obszar „kontynuacji zabudowy” natomiast tereny nowe niezabudowane – stanowiące potencjalne tereny rozwoju oznaczono na rysunku Studium odrębnym oznaczeniem graficznym.

Określając politykę przestrzenną gminy Paprotnia w Studium uwzględniono

1) Zewnętrzne uwarunkowania rozwoju gminy, do których należą głównie:

- położenie części obszaru gminy w granicach Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny
- sieć dróg powiatowych zapewniających dobre powiązania z gminami sąsiednimi i miastem Siedlce
- położenie gminy w bliskiej odległości od miasta Siedlce (około 15 km)
- przebiegająca przez obszar gminy linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV

2) Wewnętrzne uwarunkowania rozwoju gminy, do których należą głównie:

- produkcja rolna, stanowiąca główną cechę istniejącego zagospodarowania gminy
- brak możliwości dla rozwoju działalności pozarolniczej
- rezerwy terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej, usługowej i aktywności gospodarczej
- sprzyjające warunki do lokalizacji w południowo – wschodniej części gminy

elektrowni wiatrowych wraz z ich strefami oddziaływani

- przyrodnicze i krajobrazowe warunki do rozwoju agroturystyki

Na mocy przepisów odrębnych ograniczono zainwestowanie

w sąsiedztwie cmentarzy,

- wokół ujęcia wody we wsi Paprotnia,
- w dolinach cieków wodnych,
- w granicach oddziaływania linii elektroenergetycznej 110 kV.

2. Synteza ustaleń studium

Jako podstawowy kierunek i cel dla rozwoju gminy Paprotnia przyjęto zrównoważony rozwój uwzględniający potrzeby obecnego i przyszłych pokoleń jako strategiczną zasadę działania (planistyczną i realizacyjną) w sferze społecznej, gospodarczej, ekologicznej kulturowej, która zakłada osiągnięcie następujących celów strategicznych:

- w sferze społecznej – stała poprawa warunków życia mieszkańców ,
- w sferze gospodarczej – dalszy rozwój gospodarki rolnej oraz ponadlokalnej infrastruktury elektroenergetycznej – elektrowni wiatrowych,
- w sferze ekologicznej – ochrona środowiska przyrodniczego,
- w sferze kulturowej – ochrona zabytków i krajobrazu kulturowego.

Określona w Studium struktura funkcjonalno – przestrzenna gminy ma umożliwić realizację założonych celów. Wpłynie ona również na uatrakcyjnienie obszaru gminy .

W kierunkach zagospodarowania przestrzennego przyjęto:

- 1) utrzymanie rolniczego charakteru gminy
- 2) wprowadzenie nowych terenów dla budownictwa zagrodowego, jednorodzinnego, letniskowego i usługowego,
- 3) w zakresie zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów – projekt Studium zakłada kontynuację, przekształcenie lub rozwój nowych terenów inwestycyjnych w celu usprawnienia i poszerzenia działalności rolniczej, jak również w celu pobudzenia innych form działalności gospodarczej na terenie gminy,
- 4) w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego – projekt zakłada utrzymanie wszelkich terenów o wysokich walorach przyrodniczych, jak również proponuje ochronę terenów dolin i cieków rzecznych, w celu utrzymania i ciągłego polepszania warunków przyrodniczych na terenie gminy,
- 5) w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej- projekt zakłada ochronę obiektów i urządzeń o wysokich walorach

kulturowych poprzez wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej, działania takie mają na celu zachowanie tożsamości kulturowej gminy,, jak również dają możliwość wykreowania miejsc atrakcji turystycznych,

- 6) w zakresie komunikacji – projekt Studium uwzględnia zamierzenia inwestycyjne zarządców dróg powiatowych oraz dróg gminnych,
- 7) w zakresie infrastruktury technicznej – projekt zakłada dalszy rozwój systemów kanalizacji sanitarnej,
- 8) uporządkowanie granicy rolno – leśnej.

Poprawie sytuacji gospodarczej gminy służyć może także, wnioskowana przez zainteresowanego inwestora, realizacja elektrowni wiatrowych w południowo- wschodniej części gminy. Zasięg tych obszarów wskazano w ten sposób, aby nie oddziaływały na istniejącą i planowaną zabudowę mieszkaniową .

Przyjęte w Studium rozwiązania są zgodne z ustaleniami zawartymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Gminy